

Det ønskes oplyst, hvilke dele af Edinburgh-aftalen der menes at falde under Haag-Domstolens jurisdiktion, når EF's medlemslande efter Rom-Traktatens § 219 har forpligtet sig til ikke at søge tvister vedrørende fortolkning eller anvendelse af denne traktat afgjort på anden måde end forudsat i traktaten?»

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 21-23. Med hensyn til Rom-Traktatens art. 219 bemærkes, at denne bestemmelse indebærer, at medlemsstaterne er afskåret fra at indbringe spørgsmål om fortolkningen eller anvendelsen af EØF-Traktaten for andre organer end EF-Domstolen. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at spørgsmål vedrørende andre bindende folkeretlige aftaler mellem EF-landene afgøres ved andre organer f.eks. Den Internationale Domstol i Haag.

Spørgsmål nr. 25:

»I forlængelse af spørgsmål 24 bedes det oplyst, hvor mange EF-lande der ikke generelt har anerkendt Haag-Domstolen.«

Svar:

Alle EF-lande er parter i FN-statutten om Den Internationale Domstol. Sager kan indbringes direkte ved en stævning for Den Internationale Domstol af parter, som har anerkendt Domstolens obligatoriske jurisdiktionskompetence. For andre parter forudsætter indbringelse af sager for Den Internationale Domstol en konkret aftale herom imellem de berørte lande. Foruden Danmark har følgende EF-lande anerkendt Den Internationale Domstols obligatoriske jurisdiktionskompetence: Belgien, Holland, Luxembourg, Portugal og UK.

Spørgsmål nr. 26:

»Markedsudvalgets formand, Ivar Nørgaard, har flere gange udtalt, at Edinburgh-aftalen er underskrevet af de enkelte regeringer. Dette bedes bekræftet eller afkræftet. Samtidig bedes det i bekræftende fald oplyst, hvor den underskrevne aftale er deponeret. I benægtende fald bedes det oplyst, om den skal underskrives. Hvis dette ikke er tilfældet bedes begrundelsen herfor oplyst.«

Svar:

Edinburgh-Afgørelsen er ikke underskrevet og skal heller ikke underskrives. Som det fremgår af Udenrigsministeriets notat af 8. december 1992 til Folketingets Markedsudvalg om visse retlige spørgsmål vedrørende det britiske formandskabs forslag af 3. december 1992 om Danmark og Maastricht-Traktaten er begrundelsen følgende: »Den måde, hvorpå landene via deres regeringer forpligter sig, være sig ved undertegnelse, afgivelse af et brev eller en note, stiltiende samtykke, er ikke afgørende. Regeringerne kan derfor også forpligte sig ved at medvirke ved en afgørelses tilblivelse. Der er ikke noget til hinder for, at det sker inden for rammerne af Det Europæiske Råd.«

Edinburgh-Afgørelsen vil blive registreret hos FN's generalsekretær i overensstemmelse med FN-pagtens art. 102, når Edinburgh-Afgørelsen træder i kraft.

Spørgsmål nr. 28:

»I forlængelse af spørgsmål 27 bedes det oplyst, om denne vedtagelse betyder, at traktaten skal genforhandles og ændres inden for det næste år?«

Svar:

Den vedtagne ændring i Akten om direkte valg til Europa-Parlamentet kræver ikke yderligere forhandling. Den skal godkendes af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale forfatningsmæssige bestemmelser. For Danmarks vedkommende indebærer dette, at der til efteråret 1993 vil blive fremlagt et forslag til folketingsbeslutning med henblik herpå.

Spørgsmål nr. 29:

»Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at »Danmark holder sig uden for den forsvarspolitiske dimension, der indebærer medlemskab af WEU, samt fælles forsvarspolitik og fælles forsvar.« Edinburgh-aftalens pkt. C omfatter umiddelbart alene Danmarks rolle i WEU og ikke i Den Europæiske Union. Da den anden erklæring om forsvar alene indeholder en bestemmelse om, at Danmark skal fravige formandskabet – men ikke den almindelige deltagelse og stemmeafgivning i Unionen – ønskes det præciseret, hvorledes regeringen har tilkendegivet, at Danmark ikke deltager i